

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (treće vijeće)

29. srpnja 2024.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Promicanje uporabe energije iz obnovljivih izvora – Direktiva 2009/28/EZ – Članci 17. i 18. – Direktiva 2018/2001/EZ – Članci 25., 29. i 30. – Kriteriji održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova – Provjera usklađenosti s tim kriterijima – Biogoriva namijenjena prometu – Proizvodnja goriva postupkom zajedničke prerade – Dokazi o usklađenosti s kriterijima održivosti – Metoda masene bilance – Metoda određivanja udjela biljnih ulja obrađenih vodikom (HVO) u gorivima proizvedenima tim postupkom – Propis države članice koji zahtijeva fizičku analizu radioaktivnim ugljikom (¹⁴C) – Članak 34. UFEU-a – Slobodno kretanje robe”

U predmetu C-624/22,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Conseil d'État (Francuska), odlukom od 30. rujna 2022., koju je Sud zaprimio 30. rujna 2022., u postupku

BP France SAS

protiv

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique,

SUD (treće vijeće),

u sastavu: K. Jürimäe, predsjednica vijeća, K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu suca trećeg vijeća, N. Piçarra, N. Jääskinen i M. Gavalec (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: N. Mundhenke, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 25. listopada 2023.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za BP France SAS, M. Dantin i A. Kourtih, *avocats*, uz asistenciju A. Comtesse York von Wartenberg i J. Lopez, u svojstvu stručnjaka,
- za francusku vladu, J.-L. Carré, V. Depenne, B. Fodda i M. Guiresse, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: francuski

- za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman i A. Hanje, u svojstvu agenata,
- za austrijsku vladu, A. Posch, J. Schmoll, F. Koppensteiner i F. Werni, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, B. De Meester i F. Thiran, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 11. siječnja 2024.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 17. i 18. Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku: poglavlje 15., svezak 11., str. 39.), kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/1513 Europskog parlamenta i Vijeća, od 9. rujna 2015. (SL 2015., L 239, str. 1. i ispravak SL 2016., L 234, str. 26.) (u daljnjem tekstu: Direktiva 2009/28), članka 25., 29. i 30. Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL 2018., L 328, str. 82. i ispravci SL 2020., L 311, str. 11., SL 2022., L 41, str. 37., i SL 2023., L 90078, str. 1.) te članka 34. UFEU-a.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva BP France SAS i Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique (Ministarstvo gospodarstva, financija te industrijskog i digitalnog suvereniteta, Francuska) o zakonitosti Okružnice ministra javnih financija od 18. kolovoza 2020. o poticajnom porezu za uključivanje biogorivâ (TIRIB) (u daljnjem tekstu: sporna okružnica), kojom se nalaže provedba fizičke laboratorijske analize s pomoću radioaktivnog ugljika (¹⁴C) radi utvrđivanja stvarnog udjela biljnih ulja obrađenih vodikom (u daljnjem tekstu: HVO) u obliku benzina ili dizelskog goriva u gorivu dobivenih postupkom zajedničke prerade.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2009/28

- 3 Direktiva 2009/28 stavljena je izvan snage i zamijenjena Direktivom 2018/2001 s učinkom od 1. srpnja 2021. Članak 2. drugi stavak točka (i) Direktive 2009/28 sadržavao je sljedeću definiciju:

„[...]

(i) ‚biogorivo‘ znači tekuće ili plinovito biogorivo namijenjeno prometu proizvedeno iz biomase”.

4 Članak 3. te direktive, naslovljen „Obvezni nacionalni opći ciljevi i mjere za uporabu energije iz obnovljivih izvora”, u stavku 4. propisivao je:

„Svaka država članica osigurava da udio energije iz obnovljivih izvora u svim oblicima prometa 2020. bude barem 10 % ukupne potrošnje energije u prometu u toj državi članici.

[...]”

5 Članak 17. navedene direktive, naslovljen „Kriteriji održivosti za pogonska biogoriva i druga tekuća biogoriva”, u stavku 1. propisivao je:

„Neovisno o tome jesu li sirovine uzgojene na državnom području [Europske] zajednice ili izvan njega, energija iz pogonskih biogoriva i drugih tekućih goriva uzima se u obzir za potrebe navedene u točkama (a), (b) i (c) samo ako ispunjavaju kriterije održivosti navedene u stavcima od 2. do 6.:

(a) ocjenjivanje poštivanja zahtjeva iz ove Direktive koji se odnose na nacionalne ciljeve;

(b) ocjenjivanje poštivanja obveza povezanih s uporabom obnovljive energije;

(c) prihvatljivost za financijsku potporu za uporabu pogonskih biogoriva i drugih tekućih goriva.

[...]”

6 Taj članak 17. u stavcima 2. do 5. definirao je kriterije održivosti proizvodnje biogoriva i tekućeg biogoriva.

7 Navedeni članak 17. stavak 8. određivao je:

„Za potrebe iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) države članice ne smiju ne uzeti u obzir pogonska biogoriva i druga tekuća biogoriva, dobivena u skladu s tim člankom iz drugih razloga povezanih s održivošću.”

8 Članak 18. Direktive 2009/28, naslovljen „Provjera ispunjavanja kriterija održivosti za pogonska biogoriva i druga tekuća biogoriva”, određivao je:

„1. Kad se pogonska biogoriva i druga tekuća biogoriva uzimaju u obzir za potrebe članka 17. stavka 1. točaka (a), (b) i (c) države članice od gospodarskih subjekata zahtijevaju da dokažu da su kriteriji održivosti iz članka 17. stavaka od 2. do 5. ispunjeni. U tu svrhu od gospodarskih subjekata zahtijevaju uporabu sustava masene bilance koji:

(a) određuje da se pošiljke sirovina ili biogoriva različitih svojstava održivosti mogu miješati;

(b) zahtijeva da podaci o svojstvima održivosti i veličini pošiljaka iz točke (a) vrijede i za mješavinu; i

(c) predviđa da je iznos svih pošiljaka odstranjenih iz mješavine opisan kao da ima ista svojstva održivosti, u istim količinama, kao i iznos pošiljaka dodan mješavini.

[...]

3. Države članice donose mjere kojima osiguravaju da gospodarski subjekti podnose pouzdane informacije te državi članici na zahtjev daju podatke koji su korišteni za pripremu informacija. Države članice od gospodarskih subjekata zahtijevaju da osiguraju odgovarajući standard neovisne revizije podnesenih podataka te da podastru dokaze da su to učinili. Revizijom se provjerava da su sustavi koje primjenjuju gospodarski subjekti točni, pouzdani i zaštićeni od prijevare. Revizijom se ocjenjuje učestalost i metodologija uzorkovanja i pouzdanost podataka.

Informacije iz prvog podstavka uključuju ponajprije informacije o ispunjavanju kriterija održivosti iz članka 17. stavaka od 2. do 5., odgovarajuće i relevantne informacije o mjerama za zaštitu tla, vode i zraka, sanaciju degradiranog zemljišta, izbjegavanje prekomjerne uporabe vode na područjima na kojima nedostaje vode te odgovarajuće i relevantne informacije o mjerama poduzetim povezano s pitanjima iz članka 17. stavka 7. podstavka 2.

[...]

4. Zajednica nastoji sklopiti dvostrane i višestrane sporazume s trećim zemljama koji sadržavaju odredbe o kriterijima održivosti koji odgovaraju odredbama ove Direktive. Kad [Zajednica] sklapa sporazume koji sadržavaju odredbe o pitanjima obuhvaćenima kriterijima održivosti iz članka 17. stavaka 2. do 5. [Europska] komisija može odlučiti da se u tim sporazumima podastru dokazi da pogonska biogoriva i druga tekuća biogoriva proizvedena od sirovina uzgojenih u tim državama ispunjavaju kriterije održivosti o kojima je riječ. [...]

Komisija može odlučiti da dobrovoljni nacionalni ili međunarodni programi koji određuju standarde za proizvodnju proizvoda iz biomase sadrže točne podatke za potrebe članka 17. stavka 2. i/ili pružaju dokaze da pošiljke biogoriva ili tekućih biogoriva ispunjavaju kriterije održivosti navedene u članku 17. stavcima 3., 4. i 5. i/ili da materijali nisu namjerno izmijenjeni ili uklonjeni kako bi pošiljka ili njezin dio bili obuhvaćeni Prilogom IX. [...]

[...]

5. Komisija donosi odluke iz stavka 4. samo ako predmetni sporazum ili program ispunjava odgovarajuće standarde pouzdanosti, transparentnosti i neovisne revizije. [...]

Dobrovoljni programi iz stavka 4. (u daljnjem tekstu: dobrovoljni programi) redovito, a barem jednom godišnje, objavljuju popis svojih tijela za ovjeravanje koji se koristi za neovisnu reviziju, navodeći za svako tijelo za ovjeravanje koji ga je subjekt ili koje nacionalno javno tijelo priznalo te koji ga subjekt ili koje nacionalno javno tijelo prati.

Osobito kako bi spriječila prijevaru, Komisija može na temelju analize rizika i izvješća iz stavka 6. drugog podstavka ovog članka utvrditi norme neovisne revizije i zahtijevati da svi dobrovoljni programi primjenjuju te norme. To se izvršava putem provedbenih akata donesenih u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 25. stavka 3. Tim se aktima određuje vremenski okvir prema kojem dobrovoljni programi trebaju provesti te norme. Komisija može staviti izvan snage odluke kojima se priznaju dobrovoljni programi u slučaju da ti programi ne provedu te norme u predviđenom roku.

[...]

7. Kad gospodarski subjekt podastre dokaze ili podatke dobivene u skladu sa sporazumom ili programom za koji je bila donesena odluka u skladu sa stavkom 4. ovog članka u okviru te

odluke, država članica od dobavljača ne zahtijeva daljnje dokaze o ispunjavanju kriterija održivosti iz članka 17. stavaka od 2. do 5. ni informacije o mjerama iz ovog članka stavka 3. drugog podstavka.

[...]

Direktiva 2018/2001

9 U skladu s uvodnim izjavama 94., 107. do 110. i 126. Direktive 2018/2001:

„(94) Biogoriva, tekuća biogoriva i goriva iz biomase trebala bi se uvijek proizvoditi na održiv način. Biogoriva, tekuća biogoriva i goriva iz biomase koja se upotrebljavaju za ostvarivanje cilja [Europske] unije utvrđenog ovom Direktivom i ona koja imaju korist od programa potpore trebala bi stoga ispunjavati kriterije održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova. Usklađivanje tih kriterija za biogoriva i tekuća biogoriva ključno je za postizanje ciljeva energetske politike Unije navedenih u članku 194. stavku 1. [UFEU-a]. Tim se usklađivanjem osigurava funkcioniranje unutarnjeg tržišta energije, čime se među državama članicama olakšava trgovina usklađenih biogoriva i tekućih biogoriva, posebice s obzirom na obvezu država članica na temelju koje ne smiju odbiti uzeti u obzir, zbog drugih razloga održivosti, biogoriva i tekuća biogoriva dobivena u skladu s ovom Direktivom. Ne smiju se narušiti pozitivni učinci usklađivanja tih kriterija na neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta energije i izbjegavanje narušavanja tržišnog natjecanja u Uniji. Državama članicama bi za goriva iz biomase trebalo biti dopušteno da postave dodatne kriterije održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova.

[...]

(107) Na temelju iskustva praktične provedbe kriterija održivosti [U]nije primjereno je ojačati ulogu dobrovoljnih međunarodnih i nacionalnih programa certificiranja za provjeru poštovanja kriterija održivosti na usklađen način.

(108) U interesu je Unije poticati razvoj dobrovoljnih međunarodnih ili nacionalnih programa koji postavljaju norme za proizvodnju održivih biogoriva, tekućih biogoriva i goriva iz biomase te koji potvrđuju da proizvodnja biogoriva, tekućih biogoriva i goriva iz biomase ispunjava te norme. Stoga bi trebalo predvidjeti mogućnost da se prizna da programi omogućuju pouzdane dokaze i podatke ako ispunjavaju odgovarajuće standarde pouzdanosti, transparentnosti i neovisne revizije. Kako bi se osiguralo da se provjera poštovanja kriterija održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova provodi strogo i usklađeno te posebice kako bi se spriječila prijevarena, Komisija bi trebala biti ovlaštena donijeti detaljna provedbena pravila, uključujući prikladne standarde pouzdanosti, transparentnosti i neovisne revizije koje bi se primjenjivalo na dobrovoljne programe.

(109) Dobrovoljni programi imaju sve veću ulogu u pružanju dokaza o poštovanju kriterija održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova za biogoriva, tekuća biogoriva i goriva iz biomase. Stoga je primjereno da Komisija zahtijeva da se u okviru dobrovoljnih programa, uključujući one koje je Komisija već priznala, redovito izvješćuje o njihovim aktivnostima. Takva bi izvješća trebala objaviti kako bi se povećala transparentnost i poboljšao nadzor Komisije. Osim toga, takvo izvješćivanje pružilo bi Komisiji potrebne

podatke kako bi mogla izvješćivati o radu dobrovoljnih programa s ciljem utvrđivanja najbolje prakse i podnošenja, prema potrebi, prijedloga za daljnje promicanje takve najbolje prakse.

- (110) Kako bi se olakšalo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, dokazi u pogledu kriterija održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova za biogoriva, tekuća biogoriva i goriva iz biomase dobivena u skladu s programom koji je Komisija priznala trebali bi biti priznati u svim državama članicama. Države članice trebale bi dati svoj prilog osiguravanju ispravne primjene načela certifikacije u dobrovoljnim programima nadziranjem rada certifikacijskih tijela koje je akreditiralo nacionalno akreditacijsko tijelo i davanjem obavijesti dobrovoljnim programima o relevantnim opažanjima.

[...]

- (126) Kako bi izmijenila ili dopunila manje bitnih elemenata ove Direktive Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. [UFEU-a] u vezi s [...] utvrđenjem metodologije kojom se određuje udjel biogoriva, te bioplina za promet, koje nastaje preradom biomase s fosilnim gorivima u zajedničkom procesu i metodologije kojom se ocjenjuje ušteda emisija stakleničkih plinova iz obnovljivih tekućih i plinovitih goriva nebiološkog podrijetla namijenjenih uporabi u prometu te goriva iz recikliranog ugljika radi osiguranja jednostrukog uzimanja u obzir ušteda emisija stakleničkih plinova; [...]"

- 10 Članak 2. te direktive, naslovljen „Definicije”, u drugom stavku propisuje:

„Primjenjuju se i sljedeće definicije:

[...]

- (33) ‚biogorivo’ znači tekuće biogorivo namijenjeno uporabi u prometu proizvedeno iz biomase;

[...]"

- 11 Članak 25. navedene direktive, naslovljen „Uključivanje energije iz obnovljivih izvora u prometni sektor”, u stavku 1. propisuje:

„Radi uključivanja uporabe obnovljive energije u sektor prometa, svaka država članica određuje obvezu za opskrbljivače gorivom kako bi osigurala da udio obnovljive energije u konačnoj potrošnji energije u sektoru prometa bude najmanje 14 % do 2030. (minimalni udio), u skladu s okvirnom putanjom koju su postavile države članice i koja je izračunata u skladu s metodologijom iz ovog članka i članaka 26. i 27. [...]

[...]"

- 12 Članak 28. iste direktive, naslovljen „Ostale odredbe o obnovljivoj energiji u sektoru prometa”, u stavku 5. propisuje:

„Komisija do 31. prosinca 2021. donosi delegirane akte u skladu s člankom 35. radi dopune ove Direktive određivanjem metodologije kojom se utvrđuje udio biogoriva, i bioplina za promet, koje je rezultat prerade biomase u zajedničkom postupku s fosilnim gorivima [...]"

- 13 Članak 29. Direktive 2018/2001, naslovljen „Kriteriji održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova za biogoriva, tekuća biogoriva i goriva iz biomase”, u stavku 1. određuje:

„Energija iz biogoriva, tekućih biogoriva i goriva iz biomase uzima se u obzir za potrebe navedene u točkama (a), (b) i (c) ovog podstavka samo ako ispunjavaju kriterije održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova navedene u stavicima od 2. do 7. i stavku 10.:

- (a) doprinos cilju Unije iz članka 3. stavka 1. i udjelima obnovljive energije država članica;
 - (b) ocjenjivanje poštovanja obveza povezanih s obnovljivom energijom, uključujući obvezu navedenu u članku 25.;
 - (c) prihvatljivost za financijsku potporu za potrošnju biogoriva, tekućih goriva i goriva iz biomase.
- [...]

- 14 Taj članak 29. u stavicima 2. do 7. definira kriterije održivosti proizvodnje biogoriva, tekućeg biogoriva i goriva iz biomase.

- 15 Navedeni članak 29. stavak 12. glasi:

„Za potrebe iz točaka (a), (b) i (c) prvog podstavka stavka 1. ovog članka i ne dovodeći u pitanje članke 25. i 26. države članice ne smiju ne uzeti u obzir biogoriva i tekuća biogoriva dobivena u skladu s ovim člankom, iz drugih razloga povezanih s održivošću. Ovim se stavkom ne dovodi u pitanje javna potpora dodijeljena u okviru programa potpora odobrenih prije 24. prosinca 2018.”

- 16 U skladu s člankom 30. Direktive 2018/2001, naslovljenim „Provjera usklađenosti s kriterijima održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova”:

„1. Kad se biogoriva, tekuća biogoriva i goriva iz biomase ili druga goriva koja su prihvatljiva kao dio brojnika navedenog u članku 27. stavku 1. točki (b) uzimaju u obzir za potrebe iz članka 23. i 25. i iz članka 29. stavka 1. prvog podstavka točaka (a), (b) i (c), države članice od gospodarskih subjekata zahtijevaju da pokažu da su kriteriji održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova iz članka 29. stavaka od 2. do 7. i stavka 10. ispunjeni. U te svrhe od gospodarskih subjekata zahtijevaju uporabu sustava masene bilance kojim se:

- (a) određuje da se pošiljke sirovina ili goriva različitih svojstava održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova mogu miješati primjerice u kontejneru, u objektu za preradu ili logistiku, unutar infrastrukture za prijenos i distribuciju ili na takvoj lokaciji;
- (b) određuje da se pošiljke sirovina s različitim energetske sadržajem mogu miješati za potrebe daljnje prerade, uz uvjet da je veličina pošiljaka prilagođena u skladu s njihovim energetske sadržajem;
- (c) zahtijeva da podatci o svojstvima održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova te veličini pošiljaka iz točke (a) vrijede i za mješavinu; i
- (d) predviđa da je iznos svih pošiljaka odstranjenih iz mješavine opisan kao da ima ista svojstva održivosti, u istim količinama, kao i iznos pošiljaka dodan mješavini te zahtijeva da se ta bilanca postigne u primjerenom vremenskom razdoblju.

Sustavom masene bilance osigurava se da se svaka pošiljka u članku 7. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) ili (c) samo jednom računa za potrebe izračuna konačne bruto potrošnje energije iz obnovljivih izvora te se njime uključuju informacij[e] o tome je li potpora dodijeljena za proizvodnju te pošiljke, te ako jest, o vrsti programa potpore.

2. Ako je pošiljka prerađena, informacije o svojstvima održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova pošiljke prilagođavaju se i pripisuju proizvodnji u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) ako se preradom pošiljke sirovina proizvodi samo jedan proizvod koji je namijenjen proizvodnji biogoriva, tekućih biogoriva ili goriva iz biomase, obnovljivih tekućih i plinovitih goriva nebiološkog podrijetla namijenjenih uporabi u prometu ili goriva iz recikliranog ugljika, količina pošiljke i povezane količine u vezi sa svojstvima održivosti i ušteda emisija stakleničkih plinova prilagođavaju se primjenom faktora konverzije koji predstavlja odnos između mase proizvodnje koja je namijenjena za takvu proizvodnju i mase sirovina koja ulazi u postupak;
- (b) ako se preradom pošiljke sirovina proizvodi više proizvoda koji su namijenjeni proizvodnji biogoriva, tekućih biogoriva ili goriva iz biomase, obnovljivih tekućih i plinovitih goriva nebiološkog podrijetla namijenjenih uporabi u prometu ili goriva iz recikliranog ugljika, za svaki se proizvod primjenjuje zasebni faktor konverzije i upotrebljava zasebna masena bilanca.

3. Države članice donose mjere kojima osiguravaju da gospodarski subjekti podnose pouzdane informacije u pogledu usklađenosti s graničnim vrijednostima uštede emisija stakleničkih plinova određenima u članku 25. stavku 2., te donesenima na temelju tog stavka, i s kriterijima održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova utvrđenima u članku 29. stavcima od 2. do 7. i stavku 10., te da gospodarski subjekti relevantnoj državi članici na zahtjev daju podatke koji su korišteni za pripremu informacija. Države članice od gospodarskih subjekata zahtijevaju da osiguraju odgovarajući standard neovisne revizije podnesenih podataka te da podastru dokaze da su to učinili. Radi usklađenosti s člankom 29. stavkom 6. točkom (a) i člankom 29. stavkom 7. točkom (a) može se koristiti revizijom prve ili druge strane do prve točke prikupljanja šumske biomase. Revizijom se provjerava jesu li sustavi koje primjenjuju gospodarski subjekti točni, pouzdani i zaštićeni od prijevara, što uključuje provjeru kojom se osigurava da materijali nisu namjerno izmijenjeni ili odbačeni kako bi pošiljka ili njezin dio postali otpad ili ostatak. Revizijom se ocjenjuje učestalost i metodologija uzorkovanja i pouzdanost podataka.

[...]

4. Komisija može odlučiti da dobrovoljni nacionalni ili međunarodni programi koji određuju standarde za proizvodnju biogoriva, tekućih biogoriva ili goriva iz biomase ili drugih goriva koja su prihvatljiva kao dio brojnika navedenog u članku 27. stavku 1. točki (b) pružaju točne podatke o uštedama emisija stakleničkih plinova za potrebe članka 25. stavka 2. i članka 29. stavka 10., dokazuju usklađenost s člankom 27. stavkom 3. i člankom 28. stavcima 2. i 4. ili dokazuju da pošiljke biogoriva, tekućih biogoriva ili goriva iz biomase ispunjavaju kriterije održivosti navedene u članku 29. stavcima od 2. do 7. Pri dokazivanju da su ispunjeni kriteriji utvrđeni u članku 29. stavcima 6. i 7. operatori mogu potrebne dokaze pružiti izravno na razini područja nabave. Komisija može priznati područja za zaštitu rijetkih, ugroženih ili pogođenih ekosustava ili vrsta koji su kao takvi prepoznati u međunarodnim sporazumima ili uvršteni na popise koje sastavljaju međuvladine organizacije ili Međunarodni savez za očuvanje prirode za potrebe članka 29. stavka 3. prvog podstavka točke (c) podtočke ii.

Komisija može odrediti da ti programi sadržavaju točne informacije o mjerama poduzetima u svrhu zaštite tla, vode i zraka, sanacije degradiranog zemljišta, izbjegavanja prekomjerne potrošnje vode u područjima siromašnima vodom, te za certificiranje biogoriva, tekućih biogoriva i goriva iz biomase s niskim rizikom od neizravnih promjena uporabe zemljišta.

[...]

6. Države članice mogu uspostaviti nacionalne programe kojima se ispunjavanje kriterijâ održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova utvrđenih u članku 29. stavcima od 2. do 7. i stavku 10. i graničnih vrijednosti u pogledu ušteda emisija stakleničkih plinova za obnovljiva tekuća i plinovita goriva nebiološkog podrijetla namijenjena uporabi u prometu i goriva iz recikliranog ugljika određenih u članku 25. stavku 2., te donesenih na temelju tog stavka, i u skladu s člankom 28. stavkom 5. provjerava u cjelokupnom lancu nadzora, koji uključuje nadležna nacionalna tijela.

[...]

9. Kad gospodarski subjekt podastre dokaze ili podatke dobivene u skladu s programom za koji je bila donesena odluka na temelju stavka 4. ili 6. ovog članka, u mjeri predviđenoj tom odlukom, država članica od opskrbljivača ne zahtijeva daljnje dokaze o ispunjavanju kriterija održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova iz članka 29. stavaka od 2. do 7. i stavka 10.

[...]”

Delegirana uredba (EU) 2023/1640

- 17 Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/1640 od 5. lipnja 2023. o metodologiji za utvrđivanje udjela biogoriva i bioplina za promet proizvedenih iz biomase koja se prerađuje u zajedničkom postupku s fosilnim gorivima (SL 2023., L 205, str. 1.) donesena je na temelju članka 28. stavka 5. Direktive 2018/2001. Ta delegirana uredba u članku 2., naslovljenom „Metoda masene bilance” propisuje:

„1. Ako se koristi metoda masene bilance, gospodarski subjekt provodi potpunu analizu masene bilance za ukupnu masu ulaznih sirovina i proizvoda. Metoda masene bilance osigurava proporcionalnost biološkog sadržaja svih proizvoda i biološkog sadržaja ulaznih sirovina te pripisivanje udjela biogenog materijala utvrđenog na temelju rezultata ispitivanja radioaktivnog ugljika ¹⁴C svakom proizvodu. Za svaki se proizvod primjenjuju različiti konverzijski faktori koji najtočnije odgovaraju izmjerenom biološkom sadržaju na temelju rezultata ispitivanja radioaktivnog ugljika ¹⁴C. Za proizvode se mora uzimati u obzir masa izgubljena u ispušnim plinovima, tekućim industrijskim otpadnim vodama i krutim ostacima. Metoda masene bilance mora uključivati dodatnu analitičku karakterizaciju sirovina i proizvoda, kao što su konačne i približne analize masenog protoka u sustavu.

[...]”

Francusko pravo

Carinski zakonik

- 18 Člankom 266. *quindecies* Carinskog zakonika, u verziji primjenjivoj na glavni postupak, bilo je propisano:

„1. Obveznici plaćanja nacionalnog poreza na potrošnju predviđenog člankom 265. dužni su plaćati [TIRIB].

[...]

III. [TIRIB] se temelji na ukupnoj količini benzina odnosno dizelskih goriva na koju se taj porez obračunava tijekom kalendarske godine.

Iznos poreza izračunava se zasebno, s jedne strane, za benzin i, s druge strane, za dizelska goriva.

Taj je iznos jednak prihodu od osnovice za obračun utvrđene u prvom podstavku ovog stavka III. fiksnom tarifom iz stavka IV., na koju se primjenjuje koeficijent jednak razlici između ciljnog nacionalnog postotka uključivanja obnovljive energije u promet, koji se određuje u tom stavku IV., i udjela obnovljive energije sadržane u proizvodima obuhvaćenima osnovicom za obračun. Porez je jednak nuli ako je udio obnovljive energije veći od ciljnog nacionalnog postotka uključivanja obnovljive energije u promet ili jednak tom postotku.

IV. Porezna stopa i ciljni nacionalni postoci uključivanja obnovljive energije u promet su sljedeći:

Godina	2020.	Od 2021.
Tarifa ([euro]/hL)	101.	104.
Ciljni postotak dizelskih goriva	8 %	8 %
Ciljni postotak benzina	8,2 %	8,6 %

V.-A. – Udio obnovljive energije predstavlja udio, procijenjen u donjoj kaloričnoj vrijednosti, energije proizvedene iz obnovljivih izvora za koju porezni obveznik može dokazati da je sadržana u gorivima obuhvaćenim osnovicom za obračun, uzimajući u obzir, prema potrebi, posebna pravila za izračun određenih sirovina iz dijelova C. i D. ovog stavka V. i odredbe iz stavka VII.

Energija sadržana u biogorivima obnovljiva je ako ta biogoriva ispunjavaju kriterije održivosti utvrđene člankom 17. [Direktive 2009/28].

A.bis – U obzir se uzima samo energija sadržana u proizvodima čije je praćenje zajamčeno od njihove proizvodnje.

Uredbom se utvrđuju načini praćenja primjenjivi na svaki proizvod s obzirom na sirovine iz kojih se dobiva i pravila o izračunavanju energije koja se primjenjuju u skladu s ovim stavkom V.

[...]”

Uredba br. 2019/570

- 19 Uredba br. 2019/570 od 7. lipnja 2019. o poticajnom porezu za uključivanje biogoriva (JORF od 9. lipnja 2019., tekst br. 13), u članku 3. određuje:

„Elementi kojima porezni obveznik poticajnog poreza dokazuje, za potrebe članka 266.*quindecies* dijela A. stavka V. drugog podstavka Carinskog zakonika da oporeziva goriva sadržavaju energiju proizvedenu iz obnovljivih izvora, usto, prema potrebi, dokumente o prometu i evidencije o zalihama iz članka 158.*octies* stavka II. točke (b) istog zakonika koji se odnose na prihvatljive proizvode i oporeziva goriva:

1° certifikate o uključivanju prihvatljivih proizvoda u oporeziva goriva, izdane prilikom uključivanja, u trošarinsko skladište za skladištenje naftnih proizvoda;

[...]

3° evidencije zaliha za praćenje obnovljive energije;

4° certifikate o udjelu, koji su izdani kada za oporezivo gorivo za koje se smatra da sadržava energiju iz obnovljivih izvora nastaje obveza obračuna poticajnog poreza;

[...]

- 20 Člankom 4. stavkom III. te uredbe propisuje se:

„III. – Evidencije zaliha za praćenje obnovljive energije dužne su voditi osobe koje imaju prihvatljive proizvode u trošarinskom skladištu, trošarinskom skladištu energenata ili u tvornici pod carinskim nadzorom kao i osobe koje koriste mogućnost iz članka 5. točke 3.

Te evidencije upućuju na:

1° unošenje i iznošenje količina prihvatljivih proizvoda koji se zadržavaju uzimajući u obzir, među ostalim, uključivanje, prodaju, stjecanje i iznošenje utvrđene certifikatima;

[...]

- 21 Članak 7. navedene uredbe propisuje:

„Certifikati i evidencije zaliha za praćenje obnovljive energije navode nazive i količine prihvatljivih proizvoda koji sadržavaju obnovljivu energiju iz obnovljivih izvora, neovisno o tome jesu li uključeni u oporeziva goriva, razlikujući:

1° Proizvode koji nisu proizvedeni iz biomase;

2° Biogoriva;

3° Proizvode dobivene od sirovina definiranih u članku 266.*quindecies* dijelu B. stavku V. podstavku 2. iz Carinskog zakonika;

4° Proizvode od palmina ulja;

5° Proizvode koji podliježu posebnim obvezama sljedivosti predviđenima u glavi III. ove uredbe.

Oni također uključuju informacije potrebne za praćenje obnovljive energije koje je predvidjela Uprava za carine i neizravno oporezivanje.”

22 Članak 8. te uredbe glasi:

„Izdavanje certifikata i sastavljanje evidencija zaliha za praćenje obnovljive energije dokazuju se ovjerom nadležnih carinskih tijela.

[...]”

Sporna okružnica

23 Točke 109. do 111., 114. i 115. te okružnice, koje se nalaze u odjeljku V., pododjeljku A., poglavlju IV. sporne okružnice, naslovljenom „Uzimanje u obzir stvarnog udjela biogoriva prilikom upisa u evidencije zaliha koje se vode u okviru TIRIB-a”, određuju:

„[109] [k]oličine prihvatljivih proizvoda koji se prilikom unošenja upisuju u evidencije zaliha koje se vode u okviru poticajnog poreza za uključivanje biogorivâ trebaju odgovarati količini koju su carinska tijela priznala prilikom dolaska proizvoda u [tvornicu pod carinskim nadzorom] ili u [trošarinsko skladište (EFS)]. To je u načelu količina zabilježena u pratećim dokumentima (jedinstvena carinska deklaracija (JCD), elektronički trošarinski dokument (DAE), pojednostavljeni prateći dokument (SAD) ili pojednostavnjeni prateći dokument o trgovini (DSAC).

U slučaju isporuka goriva koja sadržavaju biogoriva primljenih prilikom unošenja u tvornicu pod carinskim nadzorom ili u EFS, laboratorijsku analizu treba provesti na temelju uzorka uzetog prilikom istovara pošiljke goriva koji omogućuje utvrđivanje stvarnog udjela biogoriva u primljenom proizvodu. Tu analizu treba provesti za sve vrste biogoriva.

[110] U pratećim ispravama uz pošiljke goriva koje sadržava biogoriva treba navesti stvarnu količinu isporučenog proizvoda i stvarnu količinu biogoriva sadržanog u isporučenom gorivu. Ako se u pratećim ispravama uz isporuke goriva navede količina biogoriva koja nije u skladu s fizičkom analizom provedenom u laboratoriju, u evidenciju zaliha može se upisati samo količina biogoriva stvarno sadržana u primljenom gorivu koja je utvrđena nakon fizičke analize provedene prilikom unošenja proizvoda u trošarinsko skladište. Količine upisane u evidencije zaliha moraju odgovarati i količini biogoriva koja je obuhvaćena certifikatom o održivosti koju je izdao opskrbljivač biogoriva.

[111] Za biljna ulja obrađena vodikom u obliku benzina ili dizelskog goriva, fizička laboratorijska analiza ¹⁴C treba odgovarati količini upisanoj u prateće isprave +/- 10 %.

[...]

[114] Tu je laboratorijsku fizičku analizu obvezno provesti, prvi put, za svaki primitak goriva koji sadržava biogorivo za 2020. i za svakog opskrbljivača, a zatim za svakog novog opskrbljivača. Ako fizičke i kemijske analize pokažu količinu biogoriva koja odgovara količini navedenoj u pratećoj ispravi, fizičke analize budućih pošiljaka tog opskrbljivača više nisu obvezne, ali se mogu nasumično provoditi na zahtjev nadležnog carinskog tijela.

Ta laboratorijska analiza propisuje se za uvoz, isporuku unutar Zajednice i nacionalne isporuke goriva koje sadržava biogoriva prilikom primitka u prvom francuskom trošarinskom skladištu.

[115] Jedini je cilj te fizičke analize utvrđivanje količine biogoriva primljene u tvornicu pod carinskim nadzorom ili u EFS kako bi se navedena količina upisala u evidenciju sirovina koja se vodi u okviru TIRIB-a. Tom se analizom ne nastoji odrediti sirovina od koje je dobiveno biogorivo. Sirovinu treba navesti u pratećim ispravama uz pošiljku, a osobito na certifikatu o održivosti. Navedena sirovina može se odrediti metodom masene bilance koja je priznata u dobrovoljnim programima održivosti.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 24 Društvo BP France uvozi u Francusku goriva koja sadržavaju HVO, proizvedena u Španjolskoj takozvanim postupkom zajedničke prerade. Taj se postupak sastoji od toga da se u rafineriji prije faze odsumporavanja biljna ulja pomiješaju s fosilnom sirovinom, čime ta biljna ulja pod utjecajem vodika postaju HVO. Goriva dobivena tim postupkom u biti su mješavina fosilnih molekula i bioloških molekula.
- 25 Ta se goriva primaju u Francuskoj u trošarinskom skladištu prije nego što se puste u potrošnju.
- 26 Kako bi se promicala uporaba biogoriva u sektoru prometa, francuska su nadležna tijela u članku 266.*quindecies* Carinskog zakonika utvrdila TIRIB. Taj se porez temelji na ukupnoj količini benzina i dizelskih goriva koje porezni obveznici stavljaju u potrošnju tijekom kalendarske godine, na koju se primjenjuje tarifa izražena u eurima po hektolitru. Na prihod od osnovice za obračun se zatim primjenjuje koeficijent jednak razlici između ciljnog nacionalnog postotka uključivanja obnovljive energije u promet i udjela obnovljive energije sadržane u ukupnoj količini goriva o kojima je riječ. Iz toga proizlazi da se iznos TIRIB-a razmjerno smanjuje s povećanjem udjela biogoriva prisutnog u proizvodima obuhvaćenima osnovicom za obračun tog poreza, a jednak je nuli ako je taj udio veći ili jednak od tog ciljnog nacionalnog postotka.
- 27 Uredbom br. 2019/570 utvrđuju se modaliteti koji poreznom obvezniku navedenog poreza omogućuju da dokaže da oporeziva goriva sadržavaju biogoriva. U skladu s člancima 3., 4. i 7. te uredbe, imatelj takvih goriva u trošarinskom skladištu ili u tvornici pod carinskim nadzorom vodi evidenciju zaliha za praćenje obnovljive energije u kojima se upućuje na unošenje i iznošenje količina tih goriva pri čemu se razlikuju biogoriva, među ostalim, od proizvoda koji nisu dobiveni iz biomase.
- 28 Dana 18. kolovoza 2020. ministar javnih financija donio je spornu okružnicu kojom se, prilikom primitka u prvom francuskom trošarinskom skladištu goriva koja sadržavaju biogoriva, poput HVO-ova, propisuje provedba fizičke laboratorijske analize uzorka s pomoću radioaktivnog ugljika (u daljnjem tekstu: fizička analiza ¹⁴C), kako bi se utvrdio stvarni udio biogoriva u navedenim gorivima za izračun dugovanog TIRIB-a.
- 29 Društvo BP France podnijelo je Conseilu d'État (Državno vijeće, Francuska), sudu koji je uputio zahtjev, tužbu za poništenje te okružnice u dijelu u kojem se za goriva dobivena postupkom zajedničke prerade nalaže provedba takve fizičke analize ¹⁴C, zbog prekoračenja ovlasti.

- 30 Pred tim sudom društvo BP France osobito ističe da se navedenom okružnicom povređuju ciljevi koji se nastoje ostvariti člancima 17. i 18. Direktive 2009/28 kao i člancima 28. do 30. Direktive 2018/2001, u dijelu u kojem se njome od gospodarskog subjekta zahtijevaju dokazi o ispunjavanju kriterija održivosti različiti od onih utvrđenih u tim člancima.
- 31 Društvo BP France također ističe da je rafinerija iz koje potječu goriva o kojima je riječ u glavnom postupku uključena u dobrovoljni program koji je Komisija priznala kao cjelovit program na temelju članka 18. stavka 4. Direktive 2009/28. Slijedom toga, metoda masene bilance, predviđena člankom 18. stavkom 1. te direktive i člankom 30. Direktive 2018/2001, koja se primjenjuje u okviru tog dobrovoljnog programa, dostatna je da se za potrebe vođenja evidencije zaliha na temelju TIRIB-a, utvrdi količina takozvanih bioloških molekula, poput HVO-ova, sadržanih u gorivima koja je to društvo primilo u prvom francuskom trošarinskom skladištu.
- 32 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, fizička analiza ^{14}C je, u svjetlu najnovijih znanstvenih spoznaja, jedina metoda koja omogućuje mjerenje stvarnog udjela takozvanih bioloških molekula, kao što su HVO-ovi, u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade.
- 33 Međutim, taj sud ima sumnje u pogledu triju aspekata.
- 34 Kao prvo, dvoji o predmetu članaka 17. i 18. Direktive 2009/28 kao i članka 30. Direktive 2018/2001. Naime, taj sud izražava sumnje u pogledu toga imaju li mehanizmi praćenja masenom bilancom, i nacionalni ili dobrovoljni programi predviđeni tim člancima, jedinu svrhu ocijeniti i dokazati održivost sirovina i biogoriva kao i njihovih mješavina, a ne utvrditi okvir za procjenu udjela energije iz obnovljivih izvora, poput HVO-ova, sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, kao ni, slijedom toga, uskladiti uzimanje u obzir tog udjela u svrhe utvrđene u članku 17. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) Direktive 2009/28, članku 25. i članku 29. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) Direktive 2018/2001.
- 35 Kao drugo, u slučaju niječnog odgovora, navedeni sud nastoji doznati protivi li se tim odredbama to da država članica zahtijeva, kako bi odredila koju količinu HVO-a treba prihvatiti prilikom upisa u evidencije zaliha koje subjekti trebaju voditi u svrhu utvrđivanja TIRIB-a, prilikom primitka u prvom trošarinskom skladištu te države članice uvoza goriva koja sadržavaju HVO-ove proizvedene u drugoj državi članici postupkom zajedničke prerade, provedbu fizičke analize ^{14}C udjela HVO-a u tim gorivima, čak i ako se tvornica u kojoj su proizvedena navedena goriva koristi sustavom masene bilance koji je potvrđen dobrovoljnim programom koji je Komisija priznala kao cjelovit program na temelju članka 18. stavka 4. Direktive 2009/28.
- 36 Kao treće i posljednje, isti sud nastoji doznati predstavlja li obveza provedbe fizičke analize ^{14}C samo za uvoz, isporuku unutar Zajednice i nacionalne isporuke goriva koje sadržavaju biogoriva prilikom njihova primitka u prvom francuskom trošarinskom skladištu, mjeru s istovrsnim učinkom kao količinsko ograničenje uvoza koje je nespojivo člankom 34. UFEU-a, dok se, s jedne strane, takva analiza ne propisuje za goriva koja sadržavaju biogoriva proizvedena postupkom zajedničke prerade u rafineriji koja se nalazi u Francuskoj i koja se u toj državi članici puštaju u potrošnju izravno iz tvornice (a da nisu primljena u trošarinsko skladište prije puštanja u potrošnju) i, s druge strane, da navedena država članica pristaje, za potrebe određivanja predmetnog poreza, na procjenu udjela u izvozu ili puštanju robe u potrošnju u drugim sektorima osim prometa biogoriva na osnovi mjesečne količine uključivanja biogorivâ tog objekta ili tvornice.

37 U tim je okolnostima Conseil d'État (Državno vijeće) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

- „1. Treba li članke 17. i 18. [Direktive 2009/28] i članak 30. Direktive 2018/2001 tumačiti na način da je svrha mehanizama praćenja masenom bilancom i nacionalnih ili dobrovoljnih programa koji su predviđeni tim direktivama isključivo ocijeniti i dokazati održivost sirovina, biogoriva i njihovih mješavina te se stoga njima ne nastoji urediti praćenje i sljedivost, kad je riječ o gotovim proizvodima dobivenim zajedničkom preradom, udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u tim proizvodima, kao ni, slijedom toga, uskladiti uzimanje u obzir udjela energije sadržane u takvim proizvodima u svrhe utvrđene u članku 17. stavku 1. [prvom podstavku točkama] (a), (b) i (c) [Direktive 2009/28] te u članku 25. i članku 29. stavku 1. prvom podstavku [točkama] (a), (b) i (c) Direktive 2018/2001?
2. U slučaju niječnog odgovora na prethodno pitanje, protivi li se tim odredbama to da država članica, kako bi odredila koju količinu HVO-a treba prihvatiti prilikom upisa u evidencije zaliha koje subjekti trebaju voditi u svrhu utvrđivanja poticajnog poreza za uključivanje biogorivâ koji se plaća u toj državi kada je udio obnovljive energije u gorivima stavljenima u potrošnju tijekom kalendarske godine manji od ciljnog nacionalnog postotka uključivanja obnovljive energije u promet, prilikom primitka u prvom nacionalnom trošarinskom skladištu uvoza goriva koja sadržavaju HVO-ove proizvedene u drugoj državi članici u okviru postupka zajedničke prerade, zahtijeva provedbu fizičke analize udjela HVO-a u tim gorivima, čak i ako se tvornica u kojoj su proizvedena ta goriva koristi sustavom masene bilance koji je potvrđen dobrovoljnim programom koji je Komisija priznala kao cjelovit program?
3. Protivi li se pravu Unije, a osobito odredbama članka 34. [UFEU-a], mjera države članice poput one opisane u točki [36. ove presude], kada, s jedne strane, goriva koja sadržavaju biogoriva i koja su dobivena zajedničkom preradom u rafineriji koja se nalazi na njezinu državnom području, ne podliježu, ako se u toj državi članici puštaju u potrošnju izravno iz tvornice, takvoj fizičkoj analizi, i kada, s druge strane, ta država članica, kako bi se pri izlasku iz tvornice pod carinskim nadzorom ili iz nacionalnog trošarinskog objekta utvrdilo koji je udio biogoriva namijenjen određivanju poreza s obzirom na certifikate o udjelu izdane u određenom razdoblju, pristane na to da se udio biogoriva u izvozu ili puštanju u potrošnju u drugim sektorima osim prometa ocijeni na osnovi prosječne mjesečne količine uključivanja biogorivâ tog objekta ili tvornice?”

O prethodnim pitanjima

Prvo i drugo pitanje

38 Uvodno valja pojasniti da, iako se u svojem prvom pitanju sud koji je uputio zahtjev formalno poziva na članke 17. i 18. Direktive 2009/28, koji se odnose na kriterije održivosti za pogonska biogoriva i tekuća biogoriva kao i na provjeru usklađenosti s tim kriterijima, te na članak 30. Direktive 2018/2001, koji se odnosi na provjeru usklađenosti kriterija održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova, taj sud očito nastoji dobiti i tumačenje članka 29. potonje direktive, koji se odnosi na kriterije održivosti i uštede emisija stakleničkih plinova za biogoriva, tekuća biogoriva i goriva iz biomase.

- 39 Također, svojim prvim pitanjem taj sud u biti pita treba li članke 17. i 18. Direktive 2009/28 kao i članke 29. i 30. Direktive 2018/2001 tumačiti na način da je svrha sustava praćenja masenom bilancom – kao što su i dobrovoljni nacionalni ili međunarodni programi predviđeni tim člancima – isključivo ocijeniti i dokazati održivost sirovina, biogoriva i njihovih mješavina, a ne utvrditi okvir za procjenu udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade.
- 40 U tom pogledu treba utvrditi da odredbe Direktive 2009/28 i odredbe Direktive 2018/2001, koje Sud treba protumačiti u okviru ovog predmeta, imaju u biti sličan predmet i sadržaj za potrebe tumačenja koje Sud treba dati u tom predmetu (vidjeti po analogiji presudu od 20. rujna 2022., VD i SR, C-339/20 i C-397/20, EU:C:2022:703, t. 64.).
- 41 Kao prvo, kao što to proizlazi iz članka 17. Direktive 2009/28 i članka 29. Direktive 2018/2001, s obzirom na uvodnu izjavu 94. potonje, zakonodavac Unije namjeravao je uskladiti kriterije održivosti koje obvezno moraju ispunjavati biogoriva kako bi se energija koja se na temelju njih proizvede u okviru svake države članice mogla uzeti u obzir u pogledu triju potreba iz točaka (a), (b) i (c) prvog podstavka stavka 1. tog članka 17. i točaka (a), (b) i (c) prvog podstavka stavka 1. tog članka 29. Te su potrebe, kao prvo, provjera mjere u kojoj države članice ispunjavaju svoje nacionalne ciljeve i cilj Unije iz članka 3. Direktive 2009/28 odnosno članka 3. stavka 1. Direktive 2018/2001, kao drugo, ocjena usklađenosti s njihovim obvezama u području energije iz obnovljivih izvora, uključujući, kad je riječ o Direktivi 2018/2001, obvezu koja se odnosi na minimalni udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj potrošnji energije u prometnom sektoru, utvrđenu u članku 25. potonje direktive i, kao treće, eventualno odobravanje financijske potpore za potrošnju biogoriva i tekućih biogoriva (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 28.).
- 42 Ti kriteriji održivosti odnose se na podrijetlo organskih sirovina od kojih su proizvedena biogoriva ili pak na uvjete proizvodnje tih sirovina. Tako se primjerice biogoriva proizvedena od sirovina koja potječu sa zemljišta velike vrijednosti u smislu biološke raznolikosti ne mogu uzeti u obzir za potrebe navedene u članku 17. stavku 1. Direktive 2009/28 ili u članku 29. stavku 1. Direktive 2018/2001.
- 43 Usklađivanje provedeno člankom 17. Direktive 2009/28 i člankom 29. Direktive 2018/2001 stoga je vrlo specifično jer se odnosi samo na određena biogoriva definirana u članku 2. drugom stavku točki (i) Direktive 2009/28 i članku 2. drugom stavku točki 33. Direktive 2018/2001, kao sva tekuća ili plinovita goriva ili biogoriva namijenjena prometu proizvedena iz biomase i zato što samo pojašnjava koje kriterije održivosti moraju ispuniti takva biogoriva da bi države članice za posebne potrebe navedene u tom članku 17. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) i u članku 29. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c), mogle uzeti u obzir iz njih proizvedenu energiju. U tako određenom okviru, to je usklađivanje, osim toga, iscrpno s obzirom na to da navedeni članak 17. stavak 8. i navedeni članak 29. stavak 12. naime pojašnjavaju da države članice ne smiju za te tri potrebe odbiti uzeti u obzir biogoriva koja ispunjavaju kriterije održivosti navedene u istim člancima 17. i 29. zbog drugih razloga povezanih s održivošću (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 32.).
- 44 S jedne strane, cilj članka 17. Direktive 2009/28 i članka 29. Direktive 2018/2001 je, radi osiguranja visoke razine zaštite okoliša na koju upućuje članak 95. stavak 3. UEZ-a, koji je postao članak 114. stavak 3. UFEU-a, da države članice uzimaju u obzir biogoriva za tri potrebe u vezi sa zaštitom okoliša navedene u tom članku 17. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c), i članku 29.

stavku 1., prvom podstavku točkama (a), (b) i (c), samo ako poštuju kriterije održivosti koje u ovom slučaju propisuje zakonodavac Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 33.).

- 45 S druge strane, člankom 17. Direktive 2009/28 i člankom 29. Direktive 2018/2001, s obzirom na njezine uvodne izjave 94. i 110., želi se olakšati trgovina među državama članicama održivim biogorivima. Razlog takvog olakšavanja je prije svega to što, kao što je navedeno u točki 43. ove presude, kada biogoriva, uključujući ona iz drugih država članica, ispunjavaju kriterije održivosti navedene u tim člancima 17. i 29., članak 17. stavak 8. Direktive 2009/28 i članak 29. stavak 12. Direktive 2018/2001 zabranjuju državama članicama da odbiju uzeti u obzir ta održiva biogoriva za tri potrebe navedene u članku 17. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) i članku 29. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) „iz drugih razloga povezanih s održivošću” koji nisu navedeni u tim istim člancima 17. i 29. (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 34.).
- 46 Iako članak 17. Direktive 2009/28 i članak 29. Direktive 2018/2001 time osobito omogućavaju olakšavanje trgovine održivim biogorivima, ipak se iz prethodno navedenog ne može zaključiti da ti članci također nastoje urediti procjenu udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade i, slijedom toga, uskladiti uzimanje u obzir tog udjela u svrhe utvrđene u tom članku 17. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) i tom članku 29. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c). Naime, kao što je upravo navedeno, cilj je navedenih članaka 17. i 29. samo urediti, usklađivanjem tih članaka, kriterije održivosti koje biogoriva moraju ispuniti kako bi ih država članica mogla uzeti u obzir za te tri potrebe.
- 47 U tom smislu, članak 18. stavak 1. prva rečenica Direktive 2009/28 i članak 30. stavak 1. prva rečenica Direktive 2018/2001 samo propisuju da, kada biogoriva treba uzeti u obzir za tri potrebe iz članka 17. stavka 1. prvog podstavka točkama (a), (b) i (c) Direktive 2009/28 i članka 29. stavka 1. prvog podstavka točkama (a), (b) i (c) Direktive 2018/2001, države članice od gospodarskih subjekata zahtijevaju da pokažu da su kriteriji održivosti utvrđeni tim člankom 17. stavcima 2. do 5. i člankom 29. stavcima 2. do 7. ispunjeni (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 36.).
- 48 U tu svrhu, iz članka 18. stavka 1. druge rečenice i članka 30. stavka 1. druge rečenice proizlazi da su države članice obvezne od gospodarskih subjekata zahtijevati da upotrebljavaju takozvani sustav masene bilance koji mora imati određena opća obilježja koja su detaljno navedena u točkama (a), (b) i (c) i (a) do (d) tih odredaba. Na temelju tih točaka, takav sustav mora dakle, kao prvo, omogućiti miješanje pošiljaka sirovina ili biogoriva različitih svojstava održivosti, kao drugo, zahtijevati da podaci o svojstvima održivosti i veličini tih pošiljaka vrijede i za mješavinu, kao treće, da se pošiljke sirovina s različitim energetske sadržajem mogu miješati za potrebe daljnje prerade, uz uvjet da je veličina pošiljaka prilagođena u skladu s njihovim energetske sadržajem, i, kao četvrto, predvidjeti da je iznos svih pošiljaka odstranjenih iz mješavine opisan kao da ima ista svojstva održivosti, u istim količinama, kao i iznos pošiljaka dodanih mješavini (vidjeti u tom smislu presudu od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 37.).
- 49 Međutim, navedene se odredbe ne mogu tumačiti na način da im je cilj također urediti procjenu udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade i, slijedom toga, uskladiti uzimanje u obzir tog udjela u svrhe utvrđene u članku 17. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) Direktive 2009/28 i članku 29. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) Direktive 2018/2001.

- 50 Naime, kao prvo, valja utvrditi da je, s obzirom na njihov tekst, jedini cilj članka 18. stavka 1. Direktive 2009/28 i članka 30. stavka 1. Direktive 2018/2001 uspostava mehanizama provjere namijenjene tomu da osiguraju pravilnu primjenu članka 17. Direktive 2009/28 i članka 29. Direktive 2018/2001. Stoga se podaci koje gospodarski subjekti moraju dostaviti državama članicama na temelju tog članka 18. stavka 3. drugog podstavka i tog članka 30. stavka 3. prvog podstavka odnose prije svega na usklađenost s kriterijima održivosti navedenih u tom članku 17. stavcima 2. do 5. i članku 29. stavcima 2. do 7.
- 51 Kao drugo, također valja podsjetiti na to da su sustavi provjere tih kriterija održivosti koje države članice po potrebi nameću gospodarskim subjektima, u skladu s člankom 18. stavcima 1. i 3. Direktive 2009/28 te člankom 30. stavcima 1. i 3. Direktive 2018/2001, samo jedan od načina kojima se može osigurati takva provjera na temelju tih direktiva. Naime, kao što proizlazi iz tog članka 18. stavaka 4. i 5. i tog članka 30. stavaka 4. i 6., s obzirom na to da Komisija može odobriti takozvane dobrovoljne nacionalne ili međunarodne programe koji, također, sadržavaju odredbe u vezi sa sustavom masene bilance, navedeni članak 18. stavak 7. i navedeni članak 30. stavak 9. u tom pogledu predviđaju da, ako gospodarski subjekt pruži dokaz ili podatke dobivene u skladu s takvim programom, države članice ne smiju zahtijevati od gospodarskog subjekta daljnje dokaze o usklađenosti s kriterijima održivosti.
- 52 Nadalje, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 107., 109. i 110. Direktive 2018/2001, na temelju iskustva praktične provedbe istih kriterija održivosti, zakonodavac Unije namjeravao je na usklađen način ojačati ulogu dobrovoljnih nacionalnih ili međunarodnih programa certificiranja, ne za procjenu udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, nego samo za provjeru poštovanja kriterija održivosti predviđenih člankom 17. stavkom 2. do 5. Direktive 2009/28 i člankom 29. stavkom 2. do 7. Direktive 2018/2001 na usklađen način.
- 53 Naposljetku, iz članka 28. stavka 5. Direktive 2018/2001 proizlazi da je, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 126., zakonodavac Unije Komisiji povjerio ovlast donošenja delegiranih akata radi dopune te direktive određivanjem metodologije kojom se utvrđuje udio biogoriva, i bioplina za promet, koji je rezultat prerade biomase u zajedničkom postupku s fosilnim gorivima (takozvani postupak zajedničke prerade).
- 54 Međutim, kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točkama 51. do 55. svojeg mišljenja, okolnost da je Komisija 5. lipnja 2023. prilikom provedbe te odredbe donijela Delegiranu uredbu 2023/1640 potvrđuje da zakonodavac Unije nije namjeravao da metoda masene bilance, predviđena u članku 30. stavku 1. Direktive 2018/2001, omogući da se utvrdi procjena udjela energije iz obnovljivih izvora sadržana u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade i da se tako uskladi uzimanje u obzir tog udjela u svrhe utvrđene u članku 25. i članku 29. stavku 1. prvom podstavku točkama (a), (b) i (c) te direktive.
- 55 Iz prethodno navedenog proizlazi da s obzirom na to da članci 17. i 18. Direktive 2009/28, kao i članci 29. i 30. Direktive 2018/2001, nisu namijenjeni za uređivanje procjene udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, oni se stoga ne mogu protiviti propisu države članice kojim se zahtijeva provedba fizičke analize ¹⁴C udjela HVO-a u tim gorivima, prilikom njihova primitka u prvom trošarinskom skladištu te države članice, čak i ako je navedena goriva proizveo subjekt koji se koristi dobrovoljnim programom praćenja masene bilance koji Komisija priznaje kao cjelovit na temelju članka 18. stavka 4. Direktive 2009/28 i članka 30. stavka 4. Direktive 2018/2001.

- 56 S obzirom na prethodno navedeno, na prvo pitanje valja odgovoriti tako da članke 17. i 18. Direktive 2009/28 kao i članke 29. i 30. Direktive 2018/2001 treba tumačiti na način da je svrha sustava praćenja masenom bilancom kao i dobrovoljnih nacionalnih ili međunarodnih programa predviđenih tim člancima ocijeniti i dokazati održivost sirovina, biogoriva i njihovih mješavina, a ne utvrditi okvir za procjenu udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade.
- 57 Imajući u vidu odgovor na prvo pitanje, na drugo pitanje nije potrebno odgovoriti.

Treće pitanje

- 58 Svojim trećim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 34. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji za potrebe izračuna poticajnog poreza za uključivanje biogorivâ zahtijeva provedbu fizičke analize ¹⁴C udjela HVO-a u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, prilikom njihova primitka u prvom trošarinskom skladištu te države članice, kada su ta goriva proizvedena u tvornici, smještenoj u drugoj državi članici, koja koristi sustav masene bilance koji je potvrđen dobrovoljnim programom koji je Komisija priznala kao cjelovit, na temelju članka 18. stavka 4. Direktive 2009/28 i na temelju članka 30. stavka 4. Direktive 2018/2001, dok goriva proizvedena tim postupkom u prvoj državi članici ne podliježu takvoj analizi ako se puštaju u potrošnju izravno iz tvornice i kad tijela te prve države članice pristaju, kako bi se pri izlasku iz tvornice pod carinskim nadzorom ili iz nacionalnog trošarinskog objekta utvrdilo koji je udio biogoriva namijenjen određivanju tog poreza, da se udio biogoriva u izvozu ili puštanju u potrošnju u drugim sektorima osim prometa ocijeni na osnovi prosječne mjesečne količine uključivanja biogorivâ tog objekta ili tvornice o kojoj je riječ.
- 59 Uvodno treba podsjetiti na to da kada je u nekom području provedeno iscrpno usklađivanje na razini Europske unije, svaku nacionalnu mjeru u tom području valja ocjenjivati s obzirom na odredbe te mjere usklađivanja, a ne s obzirom na odredbe primarnog prava (presude od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 76., i od 4. listopada 2018., L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, t. 52.).
- 60 Kao što je to utvrđeno u točkama 46. i 49. ove presude, ni Direktivom 2009/28 ni Direktivom 2018/2001 nisu iscrpno usklađene metode provjere koje omogućuju određivanje udjela HVO-a u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, tako da države članice zadržavaju marginu prosudbe u tom pogledu, pri čemu su dužne poštovati članak 34. UFEU-a.
- 61 S obzirom na to pojašnjenje, valja podsjetiti na to da time što među državama članicama zabranjuje mjere s istovrsnim učinkom kao količinska ograničenja uvoza, članak 34. UFEU-a obuhvaća sve nacionalne mjere koje mogu izravno ili neizravno, stvarno ili potencijalno, ograničiti trgovinu unutar Unije (vidjeti u tom smislu presude od 11. srpnja 1974., Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, t. 5., i presudu od 22. lipnja 2017., E.ON Biofor Sverige, C-549/15, EU:C:2017:490, t. 44. i navedenu sudsku praksu).
- 62 U tom pogledu, valja utvrditi da zahtjev za provedbu fizičke analize ¹⁴C udjela HVO-a u tim gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, kao što je zahtjev koji proizlazi iz članka 266. *quindecies* Carinskog zakonika, u vezi s člankom 3. Uredbe br. 2019/570 i spornom okružnicom, može izravno i trenutačno ograničiti uvoz biogoriva proizvedenih u skladu s tim postupkom iz drugih država članica.

- 63 Naime, kao što to osobito proizlazi iz točke 114. sporne okružnice, taj se zahtjev primjenjuje samo na uvoz, isporuku unutar Zajednice i nacionalne isporuke goriva koja sadržavaju biogoriva prilikom primitka u prvom francuskom trošarinskom skladištu, a ne, kao što to ističe sud koji je uputio zahtjev, na biogoriva proizvedena postupkom zajedničke prerade u rafineriji smještenoj u Francuskoj koja se u toj državi članici puštaju u potrošnju izravno a da nisu primljena u trošarinsko skladište.
- 64 Navedeni zahtjev može otežati pristup francuskom tržištu za goriva proizvedena tim postupkom iz država članica koje nisu Francuska, kao što je to francuska vlada uostalom priznala na raspravi, s obzirom na to da ta goriva izlaže većim troškovima uvoza u tu državu članicu, kojima nisu izloženi usporedivi proizvodi proizvedeni u navedenoj državi članici koji nisu primljeni u trošarinsko skladište i koji su izravno pušteni u potrošnju u istoj državi članici.
- 65 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, nacionalna mjera koja predstavlja mjeru s istovrsnim učinkom kao i količinska ograničenja može se opravdati jednim od razlogâ od općeg interesa nabrojanih u članku 36. UFEU-a ili obveznim zahtjevima. Nacionalna mjera o kojoj je riječ mora i u jednom i u drugom slučaju, u skladu s načelom proporcionalnosti, biti prikladna za ostvarenje cilja kojemu teži i ne smije prelaziti ono što je nužno za njegovo postizanje (presuda od 4. listopada 2018., L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, t. 63. i navedena sudska praksa).
- 66 S tim u vezi iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje proizlazi da zahtjev da se provede fizička analiza ¹⁴C goriva proizvedenih postupkom zajedničke prerade omogućuje izračun osnovice za obračun TIRIB-a i tako pridonosi promicanju uključivanja biogorivâ, a time i uporabe energije iz obnovljivih izvora, što je u načelu korisno za zaštitu okoliša. U tom smislu, svrha takvog zahtjeva je, u skladu ciljevima utvrđenima člankom 3. stavkom 4. Direktive 2009/28 i člancima 3. i 25. Direktive 2018/2001, konkretno pridonijeti smanjenju emisija stakleničkih plinova koji su među glavnim uzrocima klimatskih promjena protiv kojih su se Unija i njezine države članice obvezale boriti (vidjeti u tom smislu presudu od 4. listopada 2018., L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, t. 64. i navedenu sudska praksu).
- 67 Isto tako, u dijelu u kojem se navedenim zahtjevom, u skladu s točkama 109., 110., 114. i 115. sporne okružnice, nastoji utvrditi stvarna količina biogorivâ sadržanih u gorivu proizvedenom postupkom zajedničke prerade prilikom primitka u prvom francuskom trošarinskom skladištu, kako bi se izračunala osnovica za obračun TIRIB-a, valja smatrati, kao što je to francuska vlada primijetila na raspravi, da isti zahtjev pridonosi sprečavanju rizika od prijevare u lancu proizvodnje takvih goriva. Naime, kao što je to istaknuo sud koji je uputio zahtjev, takva provjera omogućuje da se sa sigurnošću utvrdi stvarni udio HVO-a koji je prisutan u pošiljci goriva proizvedenog tim postupkom i da se stoga točno izračuna TIRIB.
- 68 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, ciljevi zaštite okoliša kao i borbe protiv prijevare mogu opravdati nacionalne mjere koje mogu ograničavati trgovinu u Uniji, pod uvjetom da su te mjere proporcionalne željenom cilju (presuda od 4. listopada 2018., L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, t. 67. i navedena sudska praksa).
- 69 Dakle treba provjeriti, odgovara li nacionalni propis poput onog u glavnom postupku zahtjevima načela proporcionalnosti, odnosno je li prikladan za postizanje željenih legitimnih ciljeva i je li nužan kako bi se to postiglo (presuda od 4. listopada 2018., L. E. G. O., C-242/17, EU:C:2018:804, t. 68. i navedena sudska praksa).

- 70 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev valja istaknuti da, kad je riječ o prikladnosti fizičke analize ^{14}C na koju se odnosi sporna okružnica za postizanje tih ciljeva, u svjetlu najnovijih znanstvenih spoznaja, ne postoje druge metode provjere na temelju kojih bi se mogao utvrditi stvarni udio takozvanih bioloških molekula, poput HVO-ova, u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade.
- 71 U tom pogledu valja napomenuti da je člankom 2. Delegirane uredbe 2023/1640 predviđeno da fizička analiza ^{14}C predstavlja, osim jedinstvene metode za utvrđivanje biološkog sadržaja goriva proizvedenog postupkom zajedničke prerade, barem dodatnu metodu provjere ako dotični gospodarski subjekt primjenjuje druge metode.
- 72 Stoga se čini da je zahtjev za provedbu te analize prikladan za postizanje ciljeva navedenih u točkama 66. i 67. ove presude.
- 73 Ipak, važno je podsjetiti na to da se mjera ograničavanja može smatrati prikladnom za jamčenje ostvarenja predviđenog cilja samo ako istinski osigurava njegovo ostvarenje na sustavan i dosljedan način (presuda od 23. prosinca 2015., *Scotch Whisky Association i dr.*, C-333/14, EU:C:2015:845, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 74 Međutim, iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku proizlazi da je zahtjev za provedbu fizičke analize ^{14}C dio općenitije politike čiji je cilj promicanje uporabe energije iz obnovljivih izvora. Štoviše, na temelju informacija koje je dostavio sud koji je uputio zahtjev proizlazi da se provedba te analize ne zahtijeva, s jedne strane, kad je riječ o biogorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade u rafineriji koja se nalazi na francuskom državnom području koja se u toj državi članici puštaju u potrošnju izravno iz tvornice, a da nisu primljena u trošarinsko skladište, i, s druge strane, kad je riječ o procjeni udjela biogorivâ u izvozu ili puštanju robe u potrošnju u drugim sektorima osim prometa, na osnovi prosječnog mjesečnog uključivanja biogorivâ u predmetnom objektu ili tvornici.
- 75 U tim okolnostima, kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 100. i 102. svojeg mišljenja i podložno provjerama koje mora provesti sud koji je uputio zahtjev, takav zahtjev nije prikladan za jamčenje ostvarenja ciljeva kojima teži jer zaista dosljedno i sustavno ne odražavaju nastojanje da ga se postigne.
- 76 Budući da je francuska vlada u svojim pisanim očitovanjima i na raspravi tvrdila da francusko pravo zapravo ne predviđa različito postupanje s biogorivima s obzirom na njihovo podrijetlo, valja podsjetiti na to da je na Sudu da u okviru raspodjele ovlasti između sudova Unije i nacionalnih sudova uzme u obzir činjenični i pravni kontekst prethodnih pitanja kako je definiran odlukom o njihovu upućivanju. Prema tome, ispitivanje zahtjeva za prethodnu odluku ne može se provesti s obzirom na tumačenje nacionalnog prava koje je iznijela vlada države članice (presuda od 15. travnja 2021., *État belge (Elementi nastali nakon donošenja odluke o transferu)*, C-194/19, EU:C:2021:270, t. 26. i navedena sudska praksa).
- 77 S obzirom na prethodno navedeno, na treće pitanje valja odgovoriti tako da članak 34. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi propis države članice koji za potrebe izračuna poticajnog poreza za uključivanje biogorivâ zahtijeva provedbu fizičke analize ^{14}C udjela biogorivâ (HVO-a) u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, prilikom njihova primitka u prvom trošarinskom skladištu te države članice, kada su ta goriva proizvedena u tvornici, smještenoj u drugoj državi članici, koja koristi dobrovoljni program praćenja masene bilance koji je Komisija priznala kao cjelovit, na temelju članka 18. stavka 4. Direktive 2009/28 i na temelju članka 30.

stavka 4. Direktive 2018/2001, dok goriva proizvedena tim postupkom u prvoj državi članici ne podliježu takvoj analizi ako se puštaju u potrošnju izravno iz tvornice i kad tijela te prve države članice pristaju, kako bi se pri izlasku iz tvornice pod carinskim nadzorom ili iz nacionalnog trošarinskog objekta utvrdilo koji je udio biogorivâ namijenjen određivanju tog poreza, da se udio biogorivâ u izvozu ili puštanju u potrošnju u drugim sektorima osim prometa ocijeni na osnovi prosječne mjesečne količine uključivanja biogorivâ tog objekta ili tvornice o kojoj je riječ.

Troškovi

- 78 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (treće vijeće) odlučuje:

- 1. Članke 17. i 18. Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/1513 Europskog parlamenta i Vijeća, od 9. rujna 2015., te članke 29. i 30. Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora**

treba tumačiti na način da je:

svrha sustava praćenja masenom bilancom kao i dobrovoljnih nacionalnih ili međunarodnih programa predviđenih tim člancima isključivo ocijeniti i dokazati održivost sirovina, biogorivâ i njihovih mješavina, a ne utvrditi okvir za procjenu udjela energije iz obnovljivih izvora sadržane u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade.

- 2. Članak 34. UFEU-a**

treba tumačiti na način da mu se:

protivi propis države članice koji za potrebe izračuna poticajnog poreza za uključivanje biogorivâ zahtijeva provedbu fizičke analize ¹⁴C udjela biogorivâ (HVO-a) u gorivima proizvedenima postupkom zajedničke prerade, prilikom njihova primitka u prvom trošarinskom skladištu te države članice, kada su ta goriva proizvedena u tvornici, smještenoj u drugoj državi članici, koja koristi dobrovoljni program praćenja masene bilance koji je Europska komisija priznala kao cjelovit, na temelju članka 18. stavka 4. Direktive 2009/28 i na temelju članka 30. stavka 4. Direktive 2018/2001, dok goriva proizvedena tim postupkom u prvoj državi članici ne podliježu takvoj analizi ako se puštaju u potrošnju izravno iz tvornice i kad tijela te prve države članice pristaju, kako bi se pri izlasku iz tvornice pod carinskim nadzorom ili iz nacionalnog trošarinskog objekta utvrdilo koji je udio biogorivâ namijenjen određivanju tog poreza, da se udio biogorivâ u izvozu ili puštanju u potrošnju u drugim sektorima osim prometa ocijeni na osnovi prosječne mjesečne količine uključivanja biogorivâ tog objekta ili tvornice o kojoj je riječ.

Potpisi